

sége közti különbözetnek megfelelő terület, melyet *ma* az újulat és tisztás javára írunk, illetve azok **együttes** területhányadában van ez is elszórva, de nem szerepelhet az idős állomány által elfoglalt területhányadban.

Midőn ezen tanulmányomat az Erdészeti Lapokban közölhetem, nem mulaszthatom el annak nyilvánítását, hogy a körrendelettel kibocsátott jegyzőkönyv az üzemrendezési utasítás szabatos és egyöntetű végrehajtását illetően sok segítséget és nagy biztonságot nyújt az erdőrendezőnek.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

A 65376—1930/I—1. F. M. számú rendelet!

Kétségtelen, hogy a rendelet legnagyobb részét orvosolja azoknak a panaszoknak, amelyeket a 3296—1918. M. E. számú rendelet végrehajtása ellen támasztottunk.

Bár egyik igen sérelmes pontot, a büntetések kérdését a rendelet nem érinti, mégis tudomásul kell ezt vennünk, mert a büntető rendelkezések módosítása ma már csak novellával történhetnék.

Az új erdőtörvény átmeneti intézkedései között könnyen lehet majd az eddigi méltánytalan különbséget megszüntetni s reméljük, hogy a főosztály módját fogja ejteni a megfelelő rendelkezés törvénybeiktatásának.

Nem hallgathatjuk el itt azt az aggályunkat, amellyel az új rendelet 5-ik pontját fogadjuk.

Az ilyen korlátozás bekebelezése szokatlan azért, mert sem azt nem jelöli meg, kinek a javára, sem azt, hogy milyen időtartamra vagy milyen feltételektől függőleg érvényes a korlátozás, sem pedig azt, kinek van módjában a korlátozástól való eltérést engedélyezni, esetleg az egészet feloldani.

Szerény véleményünk szerint a korlátozás szövegének úgy kellene hangzani, hogy „a területet a földművelésügyi minisztérium hozzájárulása nélkül felosztani nem lehet”.

A gazdasági élet merev korlátokat nem tűr, s megváltozott viszonyok akármikor szükségessé tehetik a bekebelezett korlátozásnak részben vagy egészben való feloldását.

Magában a bekebelezés szövegében meg kell tehát jelölni az utat és módot, ahogyan a feloldás eszközölhető.

Az 5-ik pont 2-ik bekezdése véleményünk szerint csak megközelíti az elfoglalandó álláspontot.

Az osztályos egyezség nem elidegenítés, hanem a hagyatéki eljárásnak okszerű következménye.

Maguk az eredeti rendelkezések, amelyek az elidegenítést és feldarabolást korlátozzák, még a másodfokú ági rokonok között létrejött ügyleteket is kikapcsolják az engedélykérés kötelezettsége alól.

Önként értetődik tehát, hogy a hagyatéki eljárás és az ezzel kapcsolatos birtokváltozások jóváhagyást nem is igényelnek.

Az erdőként való fenntartás bekebeleztetése teljesen fölösleges.

Az irtást ma még csak rendelet, a közeljövőben remélhetőleg törvény köti hatósági engedélyhez, törvényből folyó ilyen kötelezettség bekebelezése pedig fölösleges.

Egyáltalán az osztatlan birtoklás és fenntartási kötelezettség bekebelezése csak addig lehet a legkisebb mértékben is indokolt, amíg ezeket a kérdéseket az új törvény megfelelően nem szabályozza.

Reméljük azonban, hogy maga a végrehajtás módja lehetővé fogja tenni az eddigi ellentétek megszüntetését.

Mert ilyenek felmerülésére a mai rendelkezések bőszegesen elegendő módot nyújtanak.

Ha azonban a végrehajtást intéző tisztviselői kar a „közérdek”-et nem annyira az általa elképzelt — s elismerjük, hogy gazdaságilag sokszor célszerű — magas vágásforduló alapján megállapított szabályos állapot elérésében, de abban fogja keresni, hogy a mai rossz erdők helyén jó erdők megtelepítését minél előbb biztosítsa, a súrlódások el fognak maradni.

Be kell azonban látnunk, hogy az erdő első hivatása a birtokos érdekeinek szolgálása és hogy a tartamosság, ami nemcsak évi, de időszaki használatokkal is biztosítható, bár igen kívánatos, de nem elengedhetetlen „közérdek”.

Tudnunk kell, hogy a használatok csökkentése esetén nem kívánhatunk a birtokostól áldozatkészséget a jövő érdekében.

Végül tudnunk kell azt, hogy az erdőben folytatandó gazdálkodás módját és célját elsősorban a birtokos akarata hivatott megszabni.

Írói tiszteletdíjak! Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta, hogy az egyesület 1930. évi július 1-től kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas íven-

ként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásulvétel végett közli: a kiadóhivatal.

A m. kir. földművelésügyi Miniszter úr 65.431—1930. számú leírata a Duna—Száva—Adria-vasút talpfaszükségletének beszerzése tárgyában történt felterjesztésünkre. Kapcsolatosan folyó évi augusztus hó 19-én kelt 64.407—1930. számú átiratommal, szíves tudomásulvétel végett van szerencsém értesíteni a t. Elnökséget, hogy a kereskedelemügyi Miniszter úr folyó évi szeptember hó 23-án kelt 28.194, 1930—VII. K. M. számú válaszában arról értesített, hogy a Duna—Száva—Adria-vasúttársaság az időközben megváltozott pénzügyi helyzet miatt szükséges nagyobb takarékoság folytán az előirányzott 500 m³ kiterő-tölgytalpfa és 60.000 kereszt-tölgytalpfa helyett csak 400 m³ kiterő és 50.000 drb kereszt-tölgytalpfa megrendelését határozta el.

A vasúttársaság a kiterő-talpfaszükségletét a résztvett pályázók megfelelő ajánlatára teljes mennyiségben hazai anyagból fogja beszerezni.

A kereszt-tölgytalpfa szállítására hirdetett versenytárgyaláson 12 pályázó vett részt 5 magyar ajánlattal. Ezek közül azokat, amelyek egységárai a külföldieknél 10%-nál nem voltak drágábbak, a vasút elfogadta. A még hiányzó mennyiség beszerzésére vonatkozólag pedig a kereskedelemügyi Miniszter úr utasította a vasúttársaságot, szóltassa fel valamennyi magyar ajánlattevő céget arra, hajlandók-e a felajánlott hazai talpfamennyiséget a külföldieknél 10%-nál nem magasabb egységáron szállítani, mely esetben a szállításban részesülni fognak.

A vasúttársaság a kereskedelemügyi Miniszter úr eme rendelkezését végre is hajtotta.

Budapest, 1930. évi október hó 8-án.

A miniszter helyett:

Pfeiffer s. k., miniszteri főtanácsos.

Adó és könyvelés. Értesítjük t. tagjainkat, hogy adó- és könyvelési ügyekben szerkesztőségünk díjmentesen ad felvilágosítást.